

Balada Pod Šibenicí

Jiří Šlitr

Žili kdysi na světě dva kmáni
na souvrati Emil proso sil
o kousek dál na poli
pásol Jano tri voly

nikoho se o nic neprosil
Zato Emil veliké měl přání
rád by to svý proso pokosil
nebylo však obnosu
na brousek a na kosu

a tak zrána o něj Jana poprosil
Jano vyňal prouzdru na dukáty
chvíli do něj hleděl tázavě
a pak pravil Emile

Bože to je nemilé
zkus rejžovat zlato v Sázavě
a nebo pojď přes ostnatý dráty
tam kde louky končí v dálavě
Tam je někde krásná zem
kde prej prachy patřej všem
kde je zlato - vypadá to lákavě

Žít si budou skoro jako v ráji
až na lupen místo oděvu
budou baštit ovoce
chytat ryby v potoce
a pak zapískají na Evu

Jak však stojí psáno v oné báji
Eva neví, co je rendez-vous
Sní však jabko poznání
a pak všechno dohání
Jednou za rok dá jim nárok na slevu
Pak se ale zjistí znenadání
že jim tolik štěstí nesvědčí
začne se jim stejskati
po prosu i souvrati

a po bídě ryze člověčí
Zanedlouho nato oba kmáni
úmysly počnou mít zaječí
a pak jednou potají
k domovu se vydají
u cypřiše Eva tiše zabřečí
A tím končí tento příběh krátký
věcí běh se tím však nezmění
Je to přece recese,
kterou vítr zanese
daleko za hradby vězení
Kdo nechce dát hlavu do oprátky
ten si vždycky hledá řešení

Komu už nic nezbyvá
ten si aspoň zazpívá
tuhle praxi nikdo jaksi nezmění

A proto se dejme do zpívání
pot nám sice čela orosil
ale naše tenory
nese vánek přes hory
ačkoliv ho nikdo neprosil

Žili kdysi na světě dva kmáni
na souvrati Emil proso sil
o kousek dál na poli
pásol Jano tři voly
a v tom poli denně s voly klábosil
Vzpomínal si na tu cestu dlouhou
skývu chleba místo buzoly
v rozedraný rubášce
rum se zmítal ve flašce

jak to čítal Emil u Zoly
Šli a šli a za hodinku pouhou
rozpomněl se Jano na voly
Emil plakal pro proso
oba byli naboso
nikde židle, na chodidle mozoly